

Чиновниця обкрадала підопічних пенсіонерів

Завідувачка стаціонарного відділення притулку для осіб похилого віку й інвалідів у Нововолинську обкрадала підопічних. Жінка змінила порядок отримання пенсії деяким людям і перевела її на банківський рахунок. Картки ж зберігала в себе, самостійно розпоряджаючись грошима. Крім того, порушницю незаконно призначили на цю посаду, оскільки вона навіть не мала для цього відповідної освіти. Нині жінку вже звільнили. Триває досудове розслідування.

Навчальний рік у луцьких школах — під загрозою зриву

Замкнуте коло у документації не дозволяє ремонтувати луцькі школи. Міський голова Микола Романюк розповів: щоби зареєструвати землю, треба мати акт про введення в експлуатацію, а це важко зробити, якщо будівля побудована дуже давно, пише «Волинська правда». Перший заступник мера Святослав Кравчук зауважив, що може відбутися зрив нового навчального року. Поки земельні питання не будуть вирішені, не можна вкласти бюджетні кошти в ремонт двох луцьких шкіл — №9 і №3, які в аварійному стані.

Лучани піднялись на найвищу вершину Північної Америки

Казбек, Арарат, Ельбрус, Монблан, Маттерхорн — над цими вершинами луцький альпініст Олександр Оришко вже здіймав український прапор. А нещодавно разом із лучанином Ігорем Слущиком у складі української команди піднявся ще й на найвищу гору Північної Америки — Мак-Кінлі.

— Експедиція мала назву «Прапор України на найвищих вершинах континентів світу». Є така ціль у житті — підкорити найвищі гори. Бажання піднятися на Мак-Кінлі було вже давно, але саме зараз вдалося реалізувати задумане. За спонсорську допомогу дякую магазину туристичного спорядження «Альпініст» і торговельно-розважальному центру «PortCity», — каже Олександр.

Упродовж року спортсмен фізично готувався до підйому, ще два місяці пішло на підготовку спорядження. Перш ніж зібратися на Аляску, потрібно було зареєструватися для сходження на вершину, адже туди пускають далеко не всіх. Мак-Кінлі височіє в національному парку Деналі, й щороку дозвіл на сходження отримує лише півтори тисячі альпіністів. Луцьким екстремалам пощастило опинитися серед них.

— Спершу ми прилетіли в Анкоридж. Докупили спорядження, деяких продуктів, оскільки частину провізії в нас відібрали на митниці. Потому вирушили в село Талкітна — місце, де збираються всі альпіністи.

Там нам провели інструктаж, пояснили, що, як і де робити. Звідти нас невеликими літачками закинули на висоту 2200 м, і ми розпочали сходження, — розповідає альпініст.

На висоту 6 тис. 194 м українці піднялися за 10 днів. Там традиційно підняли український прапор. Ще чотири дні спускалися донизу. Зі слів Олександра Оришко, групі весь час доводилось іти в зв'язці, оскільки в льодовику дуже багато тріщин і деякі досягають глибиною аж до 100 м. Кілометри вгору давалися нелегко ще й тому, що за спиною в кожного було до 50 кг спорядження.

— Гора вважається дуже складною. Тут швидко міняється погода. Як тільки сонце ховається, стає дуже холодно, арктичний вітер просто пронизує до кісток. Хоча нам ще з погодою пощастило: було лише -38°C. А взагалі, там буває до -60°C. Перед нами група 16 днів чекала на погоду і, не дочекавшись, спустилася. Вершина розміщена дуже близько до полярного кола, тож висота там переноситься набагато важче, через що за складністю підйому Мак-Кінлі прирівнюють до Евересту, — ділиться Олександр. — Два тижні жили в наметах, для приготування їжі топили сніг. Пили теж талу воду, бо іншої там немає. На смак вона ніяка, а організм потребував різних мікроелементів, тож доводилося підкріплятися вітамінами. А взагалі, там гарно, навколо лише небо, гори,

каміння, льодовики. Природа недоторкана і гарно збережена.

За словами Олександра, в США добре піклуються про екологію. Скажімо, перед підйомом на гору видають спеціальні туалети, щоб сліди людської життєдіяльності не лишалися на льодовиках. Під особливим контролем тут і сміття. Все, що ти підняв наверх, маєш знести донизу: на спуску непотріб змушують показувати. Є й інші правила, і якщо ти порушиш якесь із них, то дуже серйозно штрафують, можуть навіть депортувати чи відмовити у в'їзді в країну наступного разу.

— В планах — підкорення Кіліманджаро, Аконкагуа, а далі хочу заробити грошей — і на Еверест, — каже Олександр Оришко. — Якби були гроші, поїхав би хоч сьогодні. Фізично готовий, спорядження теж є. Але сходження на Еверест потягне орієнтовно 30–40 тисяч доларів.

Невдовзі разом із друзями Олександр укотре підійматиметься на Монблан у Франції.

— Хтось їде в Туреччину, а ми за ті самі гроші рушаємо до Франції. Живемо в кемпінгах у містечку Шамоні, що вважається Меккою активного відпочинку. Тут пропонують скелазіння, рафтинг і велопрогулянки, також є безліч пішохідних і автомобільних маршрутів. Одне слово, відпочинок на будь-який смак.

Ольга УРИНА

